

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

### **w sprawie J. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. oraz art. 279 § 1 k.k. i innych,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2019 r.  
wniosku Sądu Rejonowego we W. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu  
sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt V K [...]),  
na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi  
Rejonowemu w B.**

### UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy we W. postanowieniem z dnia 20 marca 2019 r., sygn. akt V K [...], wystąpił o przekazanie sprawy J. G., oskarżonego między innymi z art. 284 § 2 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że z powodów organizacyjnych niewskazane byłoby prowadzenie jego sprawy w sądzie właściwym miejscowo.

Zdaniem wnioskującego Sądu w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przemawiające za przekazaniem sprawy w trybie art. 37 k.p.k. i dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy J. G. innemu sądowi równorzędnemu. Oskarżony bowiem na mocy postanowienia Sądu Rejonowego we W. z dnia 26 października 2016 r., III Nkd [...], został osadzony w Zakładzie Poprawczym w B. w ramach zastosowanego środka wychowawczego. W jednostce tej może przebywać do dnia 7 marca 2021 r. (k. 51). Natomiast sąd rozpoznający sprawę karną nie ma prawnych możliwości zmiany miejsca wykonywania

orzeczonego środka, ani przetransportowania oskarżonego do jednostki na terenie W.. Dlatego też, by możliwe było zapewnienie udziału oskarżonego w rozprawie, konieczne jest przekazanie sprawy do sądu miejsca jego przebywania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek Sądu Rejonowego we W. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje przebywanie oskarżonego w Zakładzie Poprawczym w B.. W tej sytuacji wnioskujący Sąd Rejonowy nie ma możliwości zapewnienia udziału oskarżonego w rozprawie.

W obliczu wskazanych powyżej trudności organizacyjnych, wynikających z tego, iż oskarżony odbywa środek wychowawczy w okręgu innego sądu (i to znajdującego się na drugim końcu Polski), zasadnym jest przyjęcie, że najbardziej racjonalnym sposobem rozwiązania tych trudności jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego, znajdującego się blisko miejsca przymusowego przebywania oskarżonego. W tej sytuacji, dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za zastosowaniem instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazaniem sprawy do rozpoznania przez Sąd Rejonowy w B..

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.